

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19CoE/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815205744
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8815205744.1

Uznesenie

Krajský súd Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlaty Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Karola Krochtu v exekučnej veci oprávneného: Poštová banka, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zast. Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, IČO: 50 361 368, proti povinnej: Y. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/X, XXX XX O. M., o vymoženie 865,07 eur s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 11Er/604/2015-24 zo dňa 07.03.2018 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.
2. Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 41 ods. 2 písm. d); 44 ods. 1 až 3; 243h Exekučného poriadku.
3. Konštatoval, že dňa 08.01.2018 vyzval oprávneného, aby v lehote 10 dní od doručenia výzvy doložil Všeobecné obchodné podmienky obsahujúce v čl. 10 II. časti rozhodcovskú doložku, nakoľko neboli súčasťou podania a z priložených príloh právomoc rozhodcovského súdu nevyplýva. Súčasne upozornil oprávneného aj na to, že keď nedôjde k splneniu tejto výzvy, súd nebude mať za preukázané právomoc rozhodcovského súdu na rozhodnutie vo veci a zamietne žiadosť o vydanie poverenia v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Výzva mu bola doručená dňa 10.01.2018.
4. Súd prvej inštancie pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia, návrhu oprávneného a exekučného titulu zistil, že v predmetnom konaní neboli súdu doložené potrebné písomnosti, a to Všeobecné obchodné podmienky obsahujúce v čl. 10, II. časti rozhodcovskú doložku, ktorá zakladá právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť o veci. Aj napriek výzve zo dňa 08.01.2018 oprávnený nereagoval na žiadosť súdu a predmetné písomnosti nedoplnil v ustanovenej lehote. Vzhľadom na nedoplnenie požadovaných písomností a absenciu rozhodcovskej doložky, ktorá zakladá právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť o veci, súd prvej inštancie nemal preukázané to, že v predmetnej veci mohol rozhodovať rozhodcovský súd, a preto žiadosť súdneho exekútora o udelenia poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.
5. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie oprávnený. V odvolaní uviedol, že exekučný súd prekročil zákonné limity pre skúmanie žiadosti o udelenie poverenia, a to skúmaním iných listín, ako pripúšťa výslovné znenie ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Exekučný súd nemá zákonné oprávnenie skúmať iné listiny. Zakladať oprávnenia štátnemu orgánu nie je možné, ani zákonom prípustné, len na základe judikatúry Najvyššieho súdu SR, si dokonca na základe súdnej

praxe, ktorá je navyše nejednotná. Ak exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo exekúciu nie je vecne príslušný konať ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku. Zatiaľ čo rozhodcovia pri postupe v zmysle ust. § 37 Zákona o rozhodcovskom konaní môžu preskúmať rozhodcovský rozsudok v plnom rozsahu, súd v konaní o neplatnosť rozhodcovského rozsudku tento preskúmava z dôvodov podľa ust. § 40 tohto zákona. Z povahy veci nie je možné priznať exekučnému súdu väčší rozsah vecnej preskúmvacej pôsobnosti, než akou v prospech interpretácie ust. § 40 Zákona o rozhodcovskom konaní svedčia jazykové, logické, axiologické a systematické dôvody, ale aj pramene historického výkladu. Exekučný súd prekročil zákonné limity pre skúmanie exekučného titulu a prekážky rozsúdenej veci, a to skúmaním rozhodcovskej doložky. Zákonodarca pamätal na procesnú situáciu, v ktorej bude exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a *expressis verbis* určil rozsah oprávnenia exekučného súdu ustanovením § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Postup exekučného súdu je arbitrárny. Z ustanovení CSP, ZoRK a EP vyplýva, že právoplatný rozhodcovský rozsudok je prekážkou pre opätovné prejednanie veci, disponuje atribútom právnej záväznosti rovnako ako právoplatný rozsudok súdu. Po uplynutí lehoty na plnenie je vykonateľný. Je tu prekážka *res iudicatae*. Súd prvej inštancie vylúčil možnosť riešiť spory podľa Zákona o rozhodcovskom konaní. Oprávnený bol povinný postupovať v súlade s ustanovením § 93b Zákona o bankách. Exekučný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 53 od. 4 Občianskeho zákonníka a porušil ustanovenie § 215 Civilného sporového poriadku, konštruoval nový skutkový stav bez účasti oprávneného a odňal mu možnosť konať pred súdom. Pokiaľ by aj súd zvažoval rozhodcovskú doložku ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, nie je možné záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky oprieť o Smernicu EHS č. 93/13/EHS. Exekučný súd tiež porušil právnu istotu a legitímne očakávania, keď exekučné súdy v skutkovo a právne obdobných veciach poverenia vydávajú aj zamietajú. Súd prvej inštancie tiež neprímerane zvýhodnil povinného pred exekučným súdom na základe jeho postavenia a oprávnenému znemožnil uplatniť svoje právo priznané exekučným titulom.

6. Na základe uvedeného oprávnený žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 CSP a *contrario*) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

8. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a len na doplnenie uvádza:

9. Súd pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore preskúma okrem súladu žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a návrhu na vykonanie exekúcie so zákonom, či spotrebiteľská rozhodcovská zmluva spĺňa podmienky ustanovené právnymi predpismi, či bolo rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, a pred stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie spĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu a či je vykonateľné. Ak súd dospeje k záveru, že nie je splnená ktorákoľvek z podmienok podľa prvej vety, žiadosť o udelenie poverenia zamietne (§ 44 ods. 3 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017).

10. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že súd prvej inštancie správne postupoval, pokiaľ mienil skúmať, či rozhodcovská doložka, na podklade ktorej bol vydaný rozhodcovský rozsudok, založila právomoc rozhodcovského súdu rozhodnúť vo veci.

11. Keďže oprávnený na výzvu súdu prvej inštancie na predloženie Všeobecných obchodných podmienok obsahujúcich rozhodcovskú doložku nereagoval a tieto exekučnému súdu nepredložil, neboli splnené zákonné podmienky na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zmysle ust. § 44 ods. 3 Exekučného poriadku. Postup súdu prvej inštancie je preto potrebné považovať za správny.

12. Pokiaľ ide o samotné odvolacie námietky oprávneného, k týmto odvolacím súdom konštatuje, že tieto vzhľadom na dôvody, pre ktoré bola v danom prípade zamietnutá žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nekorešponujú s týmito dôvodmi, a preto sa odvolací súd odvolacími námietkami oprávneného zaoberal len v tom rozsahu, že rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú musí exekučný súd aj bez návrhu prioritne riešiť, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky, alebo zmluvy. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vo veci 3Cdo 146/2011 najvyšší súd judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.“ (Obdobne porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 1.11.2011).

13. Keďže oprávnený exekučnému súdu nepredložil všeobecné obchodné podmienky, nebolo možné zistiť, či rozhodcovská doložka v danom prípade bola dojednaná platne a či bola založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci.

14. Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že oprávnený neuviedol vo svojom odvolaní žiadnu takú relevantnú skutočnosť, ktorá by bola spôsobilá privodiť zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia.

15. Preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku ako vecne správne potvrdil.

16. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP).